

Załącznik do uchwały Nr XXXVI/291/2021
Rady Miejskiej Białogardu
z dnia 07 lipca 2021 r.

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Do Biura Rady Miejskiej Białogardu przy piśmie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Departament Spraw Obywatelskich z dnia 20 kwietnia 2021 r. Nr DSO.SWA.161.1020.2021.MKo (4) wpłynęła skarga z dnia 9 kwietnia 2021 r. Przedmiotem skargi jest nienależyte wykonywanie zadań przez Burmistrza Białogardu, Zastępcę Burmistrza i innych pracowników Urzędu Miasta Białogard w sprawie zalewania działek gruntu będących własnością skarżącej.

Sposób załatwiania przez organ wykonawczy Miasta i jego pracowników sprawy wynikającej z żądania skarżącej podjęcia przez Miasto Białogard działań zmierzających do zapobieżenia zalewaniu działek gruntu należących do skarżącej przez wody opadowe z sąsiednich działek będących własnością innych niż Miasto Białogard właścicieli był już przedmiotem skarg składanych przez skarżącą do Rady Miejskiej Białogardu.

Uchwałą Nr IV/27/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. Rada Miejska Białogardu uznała za bezzasadną skargę z dnia 6 kwietnia 2018 r. złożoną przez skarżącą na działalność Burmistrza Białogardu. Uchwała ta jako stanowiąca zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi w rozumieniu art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne odmownego jej załatwienia.

Następnie do Rady Miejskiej Białogardu przekazane zostało przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie pismo skarżącej z dnia 29 marca 2019 r. zatytułowane jako „zażalenie”, które SKO zakwalifikowało, ze względu na jego treść, jako skargę dotyczącą działalności Zastępcy Burmistrza Białogardu w zakresie załatwiania sprawy zalewania działek należących do skarżącej. Rada Miejska uznała, że skarga ta jest przedmiotowo tożsama ze skargą z dnia 6 kwietnia 2018 r., a więc jest to ponowienie tej skargi, przy czym skarżąca nie wskazała nowych okoliczności. Stąd też, skoro skarga z dnia 6 kwietnia 2018 r., w wyniku jej rozpatrzenia została uznana przez Radę Miejską za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w uchwale Nr IV/27/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r., która stanowiła odpowiedź na skargę w rozumieniu art. 238 § 1 Kpa, Rada Miejska podtrzymała swoje poprzednie stanowisko zawarte w uchwale Nr IV/27/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. – zgodnie z art. 239 § 1 Kpa. Obie uchwały z uzasadnieniami zostały doręczone skarżącej.

Na wniosek skarżącej Burmistrz Białogardu wszczął postępowanie administracyjne w sprawie zmiany stanu wody na gruncie obejmującym działki nr 610, 632 i 634 w obrębie 009 miasta Białogard należące do skarżącej i nakazanie współwłaścicielom gruntów sąsiednich przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom. W wyniku przeprowadzonego postępowania Burmistrz Białogardu decyzją z dnia 1 lipca 2020 r. znak OŚ.6331.2.2019 umorzył postępowanie administracyjne w przedmiocie zmiany stanu wody na przedmiotowym gruncie, wszczęte na wniosek skarżącej, bowiem w toku tego postępowania ustalono, że od dnia, w którym skarżąca dowiedziała się o szkodliwym oddziaływaniu na jej grunt upłynęło ponad 5 lat. Ta okoliczność uzasadniała umorzenie postępowania, gdyż zgodnie z art. 234 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (w dacie wydania decyzji – Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.), jeżeli od dnia, w którym właściciel gruntu sąsiedniego dowiedział się o szkodliwym oddziaływaniu na jego grunt, upłynęło 5 lat nie wszczyna się postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w art. 234 ust. 3 Prawa wodnego. Od tej decyzji skarżąca wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie, które decyzją z dnia 20 października 2020 r. znak SKO.4173.1925.2020 utrzymało w mocy zaskarżoną

decyzję Burmistrza Białogardu z dnia 1 lipca 2020 r. Od tej decyzji nie została wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, wskutek czego przedmiotowa decyzja Burmistrza Białogardu stała się ostateczna i prawomocna. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia 14 września 2020 r. sygn. akt II SAB-Sz 84/20 odrzucił z przyczyn formalnych skargę skarżącej na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Burmistrza Białogardu.

Mimo ostatecznego i prawomocnego zakończenia jedyne przewidzianego w takich sprawach przez przepisy Prawa wodnego trybu postępowania, w jakim sprawę może załatwiać organ administracji publicznej, nadal w latach 2020 i 2021 trwała wymiana korespondencji pomiędzy skarżącą (reprezentowaną przez pełnomocnika) a Burmistrem Białogardu. Ze strony skarżącej ponawiane jest żądanie podjęcia przez Miasto Białogard i na koszt Miasta działań mających doprowadzić do zapobieżenia zalewaniu działek należących do skarżącej przez wody opadowe z działek sąsiadujących. Miasto Białogard w pismach do skarżącej z 16 listopada 2020 r., 2 lutego 2021 r. i 10 lutego 2021 r. (wszystkie o znaku OŚ. 6331.2.2019), przedstawiło stanowisko w sprawie wykonania odwodnienia działek skarżącej, podkreślając że Miasto nie ma możliwości wykonania na własny koszt odwodnienia nieruchomości skarżącej. Wskazało także tryb postępowania jaki może zastosować skarżąca poprzez wystąpienie z wnioskiem do Burmistrza Białogardu o wydanie warunków technicznych włączenia przez skarżącą przedmiotowych działek w miejską sieć kanalizacji deszczowej znajdującej się w ulicy Sienkiewicza.

Miasto Białogard jako jednostka samorządu terytorialnego nie może wydatkować środków publicznych na cele niezwiązane z zadaniami samorządu terytorialnego określonymi w ustawach, w szczególności na inwestycje na gruntach osób fizycznych, oraz inwestycje nie służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. W tym zakresie w kontekście sprawy będącej przedmiotem skargi Miasto wykonało na swój koszt kanalizację deszczową w ulicy Wieniawskiego w celu umożliwienia właścicielom nieruchomości położonych przy tej ulicy przyłączenia swoich nieruchomości do sieci kanalizacyjnej w tej ulicy.

W skardze oraz innych pismach kierowanych do Burmistrza Białogardu skarżąca formułowała zarzuty dotyczące sposobu postępowania i zachowania się wobec niej i reprezentującego ją pełnomocnika Zastępcy Burmistrza Miasta i innych pracowników Urzędu Miasta związanych z prowadzeniem sprawy. Ich analiza uzasadnia podział na dwie grupy. Pierwsza grupa dotyczy prowadzenia samego postępowania administracyjnego, a także treści innych pism kierowanych poza postępowaniem do skarżącej przez Zastępcę Burmistrza i zawartych w nich informacji, wyjaśnień i wskazówek w rozumieniu art. 9 Kpa. W tym zakresie stawiane były zarzuty naruszania przez pracowników Urzędu Miasta przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Do Rady Miejskiej nie należy ocena sposobu prowadzenia przez Burmistrza oraz upoważnionych przez niego pracowników Urzędu Miasta Białogard postępowania administracyjnego, w szczególności prawidłowości stosowania różnych instytucji procedury administracyjnej, sposobu interpretacji przepisów prawa czy oceny zgromadzonych w toku tego postępowania dowodów. Może to nastąpić jedynie przez umocowane do tego organy administracji publicznej w toku kontroli instancyjnej zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji, a następnie w wyniku weryfikacji prawidłowości postępowania administracyjnego w postępowaniu sądowoadministracyjnym przed sądami administracyjnymi. To zwalnia Radę Miejską od konieczności szczegółowego analizowania zasadności każdego zarzutu w tym zakresie.

Druga grupa zarzutów dotyczy sposobu zachowania Burmistrza, Zastępcy Burmistrza i innych pracowników Urzędu Miasta w czasie ich bezpośrednich kontaktów ze skarżącą i jej pełnomocnikiem.

Prawdziwość tych zarzutów jest, w ocenie Rady Miejskiej, trudna do zweryfikowania, gdyż kontakty między tymi osobami odbywały się w wąskim gronie osób zainteresowanych i brak jest obiektywnych dowodów wskazujących na taki ich przebieg, jak opisywany w skardze i innych pismach skarżącej. Stąd też Rada Miejska nie może odnieść się do nich w sposób obiektywny.

Powyższe uzasadnia uznanie skargi za bezzasadną.